

ifølge forslaget udtrykkelige bestemmelse også er pligtig at afvikle eventuel efterbetaling af skat samt bøder og tillæg hertil, forekommer rimeligt.

Bestemmelsen i 2. punktum er ny. Den må anses for påkrævet, idet adgangen til at forlange samtlige de en skattepligtig påhvilende skattebeløb betalt inden udrejsen i nogen grad mister sin betydning, så længe man ikke er i stand til at gennemføre kravet gennem forbud mod udrejse. Den her foreslåede bestemmelse er begrænset i sin rækkevidde, idet man ikke har opstillet noget almindeligt krav om, at der ved enhver udrejse skal forevises dokumentation for, at skatterne er berigtiget, men alene har givet den skatteopkrævende myndighed adgang til i konkrete tilfælde at hindre udrejsen, indtil skattetilsvaret er berigtiget. Man har i den foreslåede bestemmelse, der isøvrigt bygger på kommissionsudkastet, og som navnlig tager sigte på personer, der må antages at have til hensigt at unddrage sig skattens betaling, gjort reglens anvendelse afhængig af, at særlige forhold foreligger. Man har herved villet tilkendegive, at reglen af opkrævningsmyndigheden kun bør forlanges anvendt, hvor der er grundlag for at antage, at muligheden for at opnå betaling ellers ville forspildes.

Den gældende statsskattelov indeholder i § 39 en bestemmelse om, at en skattepligtig, der flytter fra den kommune, hvor han er ansat til statsskat, til denne kommune skal betale den ham påhvilende skat indtil det løbende skatteårs udgang, og at han, hvis han forsømmer rettidig betaling, kan ikendes bøde af indtil 20 kr. Bestemmelsen synes overflødig og har næppe været synderlig praktiseret,

hvorfor den ikke er medtaget i det foreliggende forslag.

Til § 220.

Bestemmelsen er overført fra § 38, sidste stykke, i den gældende statsskattelov, idet man dog i stk. 1 har udeladt ordene „kommune eller“, idet der ikke efter forslaget eller efter de nugældende regler er hjemlet kommunen nogen egentlig klageret med hensyn til en skatteansættelse.

Reglen i stk. 2 om, at berigtigelse i tilfælde af ændring af skatteansættelserne for udenlandske dødsboer skal ske i den følgende for personer gældende skattetermin, betyder en rimelig hensyntagen til disse boer, der kun har een årlig opkrævningstermin, og som derfor, såfremt man ikke lod berigtigelser ske til de for personer gældende skatteterminer, efter omstændighederne måtte vente op mod et år på tilbagebetaling af for meget erlagt skat.

Bestemmelsen i stk. 3 betegner en udvidelse af gældende praksis, forsåvidt som man hidtil ud fra bestemmelsen i statsskattelovens § 38, sidste stykke, sidste punktum, kun har ment at kunne yde rentegodtgørelse, når en skatteansættelse eller skatteberegning ændredes i henhold til skatteyderens klage eller begæring, men ikke når de skattelignende myndigheder af sig selv tog initiativ til at ændre en for høj ansættelse eller beregning. Man har imidlertid fundet det rimeligt, at der altid ydes den skatteyder, for hvem der er foretaget en urigtig skatteansættelse eller skatteberegning, rentegodtgørelse for afsavnet af det for meget opkrævede skattebeløb, uanset om initiativet til berigtigelsen tages af ham selv eller ej.

Kapitel 18. Opkrævning af indkomst- og formueskat for selskaber, foreninger og andre institutioner.

Som omtalt under de indledende bemærkninger til kapitel 17 har man som følge af, at selskaber, foreninger og andre institutioner ikke længere skal betale kommuneskat eller lignes af de kommunale myndigheder, fundet det naturligt at lade disse skattepligtige indbetale deres skat til vedkommende amtstue (i København dog til direktoratet for Københavns skattevæsen). Reglerne om indbeta-

ling og inddrivelse m. v. svarer isøvrigt i det væsentlige til de i kapitel 17 om udenlandske dødsboer givne.

Bestemmelsen i § 224 svarer til reglen i den gældende statsskattelovs § 38, stk. 6, idet man dog har foreslået deltagernes solidariske hæftelse begrænset således, at disse kun hæfter i det omfang, hvori de har fået udloddet midler fra sammenslutningen.

Kapitel 19. Opkrævning af skat af kapitalvinding for de i kapitel 8 omhandlede skattepligtige.

I dette kapitel omhandles opkrævningen af skatten af kapitalvinding for andre skattepligtige end indenlandske dødsboer (for disse sidste er de nærmere regler om opkrævningen givet i kapitel 9). Det foreslås, at skatten opkræves af amtstuerne.

Man har ikke fundet anledning til at foreslå denne skat opkrævet i flere terminer, idet der jo i disse tilfælde er tale om eengangserhvervelser, hvoraf skattetilsvaret snarest bør berigtiges.

Hvor særskilt opkrævning af indkomst- og for-